

21. Kap., Art. 9 og 12, og 22. Kap., Art. 9, 3. Bog, 19. Kap., 5. Bog, 3. Kap., Art. 24, 6. Bog, 13. Kap., Art. 2, og 19. Kap., Art. 12.; Fr. 14. Maj 1754 §§ 1—3; Fundats 7. Maj 1788. 2. Kap. § 5; Fr. 24. April 1839; Pl. 10. April 1841; L. Nr. 75 af 7. April 1899 § 10; L. Nr. 36 af 13. Marts 1903; L. Nr. 130 af 27. Maj 1908 § 10, 5. Stykke; L. Nr. 133 af 27. Maj 1908 §§ 1—3 og Lov om Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælper af 6. Maj 1921 § 2.

Endvidere bortfalder, hvad der i øvrigt i Lovgivningen maatte være stridende mod denne Lov.

Her opregnes de væsentligste af de ældre Lovbud, som skal bortfalde med Loven, men absolut udtømmende kan en saadan Opregning vanskelig blive, hvilket heller ikke kan anses for nødvendigt.

Spørgsmaalet om Forældremyndighedens Udøvelse over mindreaarigt Ægtebarn i Tilfælde af Uenighed mellem Forældrene og Bestemmelsen i § 6 om, at kun Faderen — ikke tillige Moderen — er Værge for mindreaarigt Ægtebarn, har særlig været Genstand for Drøftelse, uden at man er naaet til Enighed herom. I Landstingsudvalgets Betænkning udtales saaledes: »Da Forældremyndigheden over Ægtebørn i Lovforslaget er tilkendt begge Forældre i Forening, har Udvalget ogsaa fundet det naturligt, at Forældrene blev ligestillet med Hensyn til Værgemaalet. Naar Flertallet (*Venstre og Konservative*) trods mange Anstrengelser alligevel ikke har kunnet naa til at stille et hertil sigtende Ændringsforslag, beror det paa, at det ikke har været muligt at finde en Ordning, som fra juridisk og administrativ Side har kunnet anses for praktisk gennemførlig.« *Et Mindretal (Socialdemokrater og Radikale)* saavel af Landstingets som Folketingets Udvalg stillede til Løsning af Spørgsmaalene i Tingene 2 saalydende Ændringsforslag:

Til § 6. Paragraffen affattes saaledes:

»For mindreaarigt Ægtebarn er Forældrene i Forening fødte Værger. Udadtil kan dog kun den ene af dem optræde og da kun med Fuldmagt fra den anden. Kan de ikke blive enige, kan hver af dem indanke Sagen for Overøvrigheden, hvis Afgørelse er endelig.

Dør en af Forældrene, eller kan nogen af dem i Henhold til § 12 eller af andre vitterlige Grunde ikke udøve Værgemaalet, eller fratages dette nogen af dem, er den anden Eneværge.«

Til § 21. Som 2. Stykke tilføjes:

»Er Forældrene ikke enige om Udøvelsen af Forældremyndigheden, kan Overøvrigheden, hvor Barnets Tarv til-